

genium sed negligentia lectionis
studium, et qd legendo scire poterat
negligendo contempnit. Quidā
amores sciendi habent sed tardi-
tate sensus prepediuntur qui ta-
men assidua lectione sapiunt qd
ingeniosi per delicias non erant
ingenio tardus et si non per nāz
per assiduitatem tamen lectionis
augmetatur. Nāz qñus sensus
ebitudo sit firques tamē lectio
intelligentiaz adhibet. Sicut
qui tardus est ad capiendum
pro intentione tamen boni stu-
dij premiz perapit. Et qui pre-
stituz sibi a deo ingeniz intelli-
gentie negligit condempnationis
reus existit qz domiz qd accepit
despicit, et per delicias dereligit.
Quidāz dei iudicio domiz scien-
tie qd negligunt accipiunt ut
diuinus de rebus creditis pūm-
antur. Tardiores autēz ideo qd
discere cupiunt difficulter in-
ueniunt ut pro maxio exatio la-
boris maximuz premium habe-
ant retributionis.

Capit. 10. de doctrina sine gratia
Octrina sine adiuvante
gratia qñus infundat
auribus ad cor nūq̄ del-
tendit. foris quidez perstrept
sed intus nihil proficit. Tūc
autēz dei sermo infusus auribus
ad cordis intima peruenit, qñ
dei gratia mentēz intus ut i-
telligat tangit. Sicut enīz qñā
flama caritatis sue illuminat
et vitaliter sapiant ita quordā
frigidōs torpentes qz desierit ut
sine sensu perhistant. Plēz qm
acclumme intelligendi vias

existunt sed loquendi mopia angu-
stantur. Quidāz vero in vtrūq̄
pollent qz et sciendi copiaz et dicē-
di efficaciaz habent.

Capit. 11. de superbis lectentibus

Pleniq̄ scientia accepta sep-
turaz non ad dei gloriā
sed ad suaz laudem vti-
tur ex ipsa scientia extolluntur
et ibi peccant, vbi peccata emē-
dare debuerant. Nūq̄ consequi-
tur legendo perfectam sciētiā
arrogantes. Nāz qñus sapiētes
in superbia videntur, meduli-
tatis tamen veritatis non tēgūt
qz superbie nube prepediuntur.
Semper enīz superbi legunt, et
nūq̄ inueniunt diuinā legis pe-
netralia humilibus, et bene ad
deuz intrantibus patent. Prāuz
autem atqz superbis clauditur.
Nam qñus diuina eloquia in le-
ctione arrogantibus sint aperta
in mystero autem elusa atqz oc-
cultā sunt, diuz sermo dei fide-
libus lux sit, reprobis autem ac
superbis quodāmodo tenebre latet
et illi illuminantur, inde isti
cecantur.

Capit. 12. de carnalibus lectentibus

Nequaq̄ legem intelligit
qui verba legis perquirat
is qui cum sensu intus
intelligentie perspicit. Nam qui
hām legis intendunt, eius ocul-
ta penetrare nō possunt. Multi
enīz non intelligendo spiritali-
ter scripturas, nec eas recte scē-
do in heresim deuoluti sunt, atqz
in multis erroribus defluxerunt.
In solis fidelibus religata est lex
Testante domino per prophetam

archana.

carnalis